

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ- ΜΑΡΤΥΡΑΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Μέσα στον Ιερό Ναό, παιδιά, υπάρχει το τέμπλο με τις άγιες εικόνες. Αυτό χωρίζει τον κυρίως Ναό, όπου βρισκόμαστε όλοι οι πιστοί, από το Ιερό, όπου βρίσκονται οι ιερείς. Στο κέντρο του τέμπλου, είναι η Ωραία Πύλη. Απ' αυτήν εισέρχεται μόνο ο ιερέας. Δεξιά από την Ωραία Πύλη, βλέπουμε πάντα την εικόνα του Χριστού μας και αριστερά την εικόνα της Παναγίας μας. Δίπλα από τον Χριστό, ποιος άγιος εικονίζεται; (...) Μάλιστα ο Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος. Και όχι μόνο στον δικό μας Ναό, παιδιά. Σε όλους τους Ναούς, στο τέμπλο, δίπλα από τον Κύριο, είναι πάντα ο Άγιος Ιωάννης. Γιατί;

Ξέρετε ότι πριν βγει ο ήλιος κοντά στην αυγή, προβάλλει στον ουρανό ένα άστρο φωτεινότερο απ' τ' άλλα, ο Αυγερινός. Μόλις βγει ο Αυγερινός, σημαίνει ότι σε λίγο θα ξεπροβάλλει ο ήλιος. Έτσι έγινε με τον Ιωάννη. Είναι ο «αυγερινός», που προανήγγειλε τον ερχομό του λαμπρού ήλιου, του Χριστού. Γι' αυτό λέγεται Πρόδρομος, γιατί ετοίμασε τον δρόμο και οι άνθρωποι υποδέχτηκαν τον Χριστό.

ΔΙΗΓΗΣΗ

Όλοι μέσα στον Ναό των Ιεροσολύμων περίμεναν εκείνη την ημέρα να δούνε τον ιερέα να βγαίνει για να θυμιάσει. Μα η ώρα περνούσε κι ο ιερέας πουθενά. Κι όμως ήξεραν ότι βρίσκεται μέσα.

-Τι έγινε; Μήπως έπαθε τίποτε; Ο ένας ρωτούσε τον άλλον.

Ο Ζαχαρίας, έτσι λεγόταν ο ιερέας, αργούσε να βγει. Σε κάποια στιγμή τον βλέπουν.

-Νάτος! Μα, για κοιτάξτε... Το στόμα κλειστό το 'χει και προσευχές δεν λέει.. Κάτι έχει πάθει. Πράγματι, ο Ζαχαρίας κάτι είχε πάθει. Όση ώρα βρισκόταν στο Ιερό, άγγελος σταλμένος από τον Θεό, ο Γαβριήλ, του εμφανίστηκε για να του φέρει ευχάριστο νέο.

-Εγώ είμαι ο Γαβριήλ, που παραστέκω στον θρόνο του Θεού. Μ' έστειλε ο Θεός να σου πω, ότι οι προσευχές σου εισακούστηκαν. Η γυναίκα σου, η Ελισάβετ, θα γεννήσει παιδί.

-Η Ελισάβετ θα γεννήσει παιδί; Απόρησε ο Ζαχαρίας. Μα!... Είναι πια γριά η γυναίκα μου. Πώς μπορεί να γίνει αυτό που μου λες; ρώτησε με έντονη δυσπιστία.

-Ζαχαρία, γιατί αμφιβάλεις στο θαύμα του Θεού; Η Ελισάβετ θα γεννήσει αγόρι και θα το ονομάσεις Ιωάννη. Το παιδί αυτό θα γίνει μεγάλος μπροστά στα μάτια του Θεού. Από τη στιγμή που θα βρίσκεται στην κοιλιά της μητέρας του, θα γεμίσει από Πνεύμα Άγιο. Αυτός θα περάσει πριν να 'ρθει ο Μεσσίας και θα Του ετοιμάσει τον δρόμο. Και για να καταλάβεις τη δύναμη του Θεού, από αυτή την ώρα δεν θα μπορείς να μιλήσεις. Κι αυτό γιατί δεν πίστεψες αμέσως στη βουλή του Θεού...

Έκανε να μιλήσει ο Ζαχαρίας, μα τίποτε. Η γλώσσα κινούταν, μα φωνή δεν έβγαине. Η αφωνία του Ζαχαρία λύθηκε μόνο τότε που γεννήθηκε το παιδί.

* * *

Πέρασαν κάμποσα χρόνια από τότε που γεννήθηκε ο Ιωάννης. Ο πολύς κόσμος είχε χάσει τα ίχνη του. Ωστόσο κάποια μέρα κυκλοφόρησε παράξενη είδηση:

-Τα μάθατε; Πέρα εκεί στον Ιορδάνη ποταμό βρίσκεται κάποιος περίεργος άνθρωπος. Μοιάζει σαν να 'ρθε από άλλο κόσμο. Το ρούχο του είναι φτιαγμένο από τρίχες καμήλας, στη μέση είναι ζωσμένος μ' ένα δερμάτινο ζωνάρι. Είναι αδύνατος, με μακριά μαλλιά και γένια.

Μ' απορία άκουγε ο κόσμος. Και οι ερωτήσεις βροχή:

-Καλά, και πού μένει;

-Πουθενά! απάντησε κάποιος. Σπίτι του είναι η ερημιά. Στρώμα του το χώμα. Στέγη του ο ουρανός.

-Καλά, και τι τρώει;

-Δεν τρώει σαν κι εμάς. Είναι νηστευτής. Κάτι αγριόχορτα και λίγο άγριο μέλι.

- Δεν πάμε στον Ιορδάνη ποταμό, να τον δούμε;

Πράγματι, ένα караβάνι ανθρώπων ξεκίνησε από τα Ιεροσόλυμα για τον Ιορδάνη. Μόλις έφτασαν, είδαν να κυλά ο Ιορδάνης και άκουσαν φωνή δυνατή, διαπεραστική, σαν να ερχόταν από τον ουρανό:

-Μετανοείτε! Έφτασε η βασιλεία των ουρανών!

-Πες μας τι να κάνουμε για να σωθούμε; Τον ρωτούσε ο κόσμος.

-Να μετανοήσετε και να κάνετε καλά και θεάρεστα έργα που θ' αποδεικνύουν τη μετάνοιά σας.

-Συγκεκριμένα να μας πεις.

-Ακούστε. Όποιος από εσάς έχει δύο χιτώνες, να δίνει τον ένα σ' εκείνον που δεν έχει. Κι όποιος έχει διπλά φαγητά, να δίνει σ' εκείνον που στερείται, σ' εκείνον που πεινάει.

Κήρυκας μετάνοιας, λοιπόν παιδιά, ήταν ο Ιωάννης ο Πρόδρομος. Κι όσοι έρχονταν στον Ιορδάνη και μετανοούσαν, έμπαιναν μέσα στα νερά του ποταμού και βαπτίζονταν.

* * *

Όμως, κάποτε ήρθε Ένας, που ο Ιωάννης δείλιασε να Τον βαπτίσει. Ήταν ο Ιησούς Χριστός! Πριν βγει στο δημόσιο έργο Του, πέρασε απ' τον Ιορδάνη. Για τη βάπτιση του Χριστού γνωρίζετε. Άλλωστε ζήσαμε το γεγονός πριν λίγες ημέρες, στα Θεοφάνεια, γι' αυτό δεν θα πούμε τώρα περισσότερα.

Ο κόσμος συνέχιζε να τρέχει στον Ιωάννη. Το μεγάλο ερώτημα, που του έκαναν, ήταν:

-Για πες μας, μήπως είσαι εσύ ο Χριστός που περιμένουμε;

Τότε ο Ιωάννης, που ήξερε τον ρόλο και τα μέτρα του, τους έλεγε:

- Όχι, δεν είμαι. Έρχεται, όπου να' ναι, Εκείνος, που είναι πρώτος από μένα, απείρως μεγαλύτερός μου. Εγώ δεν είμαι άξιος ούτε να σκύψω και να λύσω τα κορδόνια από τα παπούτσια Του.

-Τόσο μεγάλος θα 'ναι; έλεγαν κοιτώντας τον προφήτη στα μάτια.

-Ναι, κι ακόμα πιο μεγάλος. Εγώ τώρα σας βαπτίζω στο νερό. Εκείνος θα σας βαπτίσει

μέσα στο Πνεύμα το Άγιο!

Μετά απ' αυτά ο κόσμος ζούσε με την αγωνία: Πότε θα 'ρθει Εκείνος, ο Μεσσίας Χριστός!

Την επόμενη ακριβώς μέρα, μετά την παραπάνω συζήτηση, καθώς ο Ιωάννης δεχόταν τον κόσμο, άκουγε τις εξομολογήσεις, βάφτιζε και συμβούλευε, ξαφνικά σταματάει απότομα. Κοιτάζει στο βάθος. Στέκεται για λίγο αμίλητος, συγκινημένος. Ο κόσμος τον προσέχει απολιθωμένος. Κι εκείνος απλώνει το χέρι του και με το δάκτυλό του δείχνει κάποιον που 'ρχεται από μακριά. Και φωνάζει:

-«Ίδε ο Άμνός του Θεού, ο αίρων τήν άμαρτίαν του κόσμου». Νάτος! Νάτος! Έρχεται. Είναι ο αμνός του Θεού, το πρόβατο που θα θυσιαστεί για να πάρει πάνω του τις αμαρτίες όλου του κόσμου.

Από το βάθος, ερχόταν ο Ιησούς Χριστός. Το πρόσωπό Του έλαμπε, θαμπώθηκε ο κόσμος. Μερικοί φύγανε, για ν' ακολουθήσουν τον Ιησού. Κι ο Ιωάννης συνέχισε:

-Είναι Εκείνος που σας είπα, ο Υιός του Θεού. Είδα το Άγιο Πνεύμα να κατεβαίνει στο κεφάλι Του.

* * *

Την αλήθεια ήρθε να πει ο Ιωάννης. Είπε αλήθεια στους ανθρώπους για τη βασιλεία του Θεού. Είπε αλήθεια για τον ερχομό του Ιησού Χριστού. Ήρθε η ώρα να πει την αλήθεια και στον βασιλιά Ηρώδη, όχι εκείνον που έσφαξε τα βρέφη· άλλον, εξίσου κακό και διεφθαρμένο.

Μια μέρα κάποιος ενημέρωσε τον Ιωάννη, ότι ο βασιλιάς ζούσε παράνομα. Είχε πάρει για γυναίκα του τη γυναίκα του αδελφού του, την ανήθικη Ηρωδιάδα. Ο Ιωάννης ήταν κήρυκας με θάρρος. Δεν μπορούσε να σιωπήσει. Φώναξε δυνατά. Σείστηκαν τ' ανάκτορα του Ηρώδη:

-Βασιλιά, δεν σου επιτρέπεται να έχεις τη γυναίκα του αδελφού σου! Βασιλιά, να μετανοήσεις!...

Αντί όμως να μετανοήσει ο βασιλιάς, στέλνει στρατιώτες και συλλαμβάνουν τον Πρόδρομο. Τον κλείνει στη σκοτεινή φυλακή, αλλά δεν καταφέρνει να του κλείσει το στόμα του. Ο Ιωάννης φωνάζει:

-Βασιλιά! Δεν σου επιτρέπεται αυτό που κάνεις...

Ο βασιλιάς συγκλονιζόταν. Η συνείδησή του σαν να ξυπνούσε. Μα δεν τον άφηνε η πονηρή Ηρωδιάδα. Και βρήκε τρόπο να εκδικηθεί τον προφήτη. Όλα της τα 'δωσε ο βασιλιάς. Και σ' αυτήν και στην κόρη της, τη Σαλώμη. Κι όμως από όλα, ένα, μάνα και κόρη, προτίμησαν: Το κεφάλι του Προφήτη.

-Τι θέλεις; Ότι ζητήσεις θα στο δώσω! είπε ο Ηρώδης στη Σαλώμη.

-Θα μου το δώσεις; Ένα ζητάω. Το κεφάλι του Ιωάννη.

Έγινε σκυθρωπός ο βασιλιάς. «Το κεφάλι του Ιωάννη»!... Άκουσα καλά;

-Ναι, επέμεναν μάνα και κόρη. Θέλουμε το κεφάλι του. Τ' ακούς;

Και το 'δωσε... Κατέβηκε ο δήμιος στη φυλακή κι αποκεφάλισε τον Ιωάννη. Νόμισαν πως το στόμα του θα σφραγιζόταν. Μα εξακολουθούσε σ' όλη τη ζωή του ο Ηρώδης ν' ακούει τη φωνή του Ιωάννη:

-Βασιλιά, δεν σου επιτρέπεται αυτό που κάνεις...

ΣΥΖΗΤΗΣΗ

- Για πείτε μου, παιδιά, πώς ξεκίνησε η ιστορία του Προδρόμου;

Με την αφωνία του πατέρα του Ζαχαρία.

- Η δυνατή φωνή του Ιωάννη, τι έλεγε στους ανθρώπους που έρχονταν στον Ιορδάνη ποταμό;

Σ' όλους έλεγε: «Μετανοείτε. Έφτασε η βασιλεία των ουρανών».

- Θυμάστε τι είπε μόλις είδε από μακριά τον Χριστό να πλησιάζει;

Να ο αμνός του Θεού, που θα πάρει πάνω του τις αμαρτίες όλου του κόσμου.

- Και στον Ηρώδη τι είπε;

Τον έλεγξε με θάρρος. Του είπε να πάψει να κάνει την ατιμία.

Δηλαδή, παιδιά, ο Ιωάννης έδινε τη μαρτυρία της αλήθειας. Σε όλα και σε όλους. Θα μπορούσαμε να τον ονομάσουμε μάρτυρα της αλήθειας.

Ας διδαχθούμε από το παράδειγμά του. Να αγαπήσουμε την αλήθεια. Να μισήσουμε το ψέμα. Ο ίδιος ο Χριστός μας, ονόμασε τον Εαυτό Του αλήθεια: «Εγώ είμι ή αλήθεια». Ενώ πατέρας του ψεύδους είναι ο διάβολος.

Γι' αυτό, κάθε στιγμή στη ζωή μας να προτιμάμε την αλήθεια και όταν ακόμα στοιχίσει:

- Στα παιχνίδια μας. Να προτιμάμε να χάσουμε, παρά να κερδίσουμε την νίκη με το ψέμα.
- Στους γονείς μας και τους δασκάλους μας. Να παραδεχόμαστε την αλήθεια, ακόμα και όταν φταίμε και όχι να δικαιολογούμε με ψεύτικες δικαιολογίες. Ένας δυνατός άνθρωπος, ένας ωραίος χαρακτήρας δεν καταδέχεται να πει ποτέ ψέμα ή δικαιολογία, αλλά με ανδρεία ομολογεί: Μάλιστα εγώ έκανα το λάθος ή τη ζημιά. ΣΥΓΓΝΩΜΗ.
- Στο σχολείο, με τους συμμαθητές μας να είμαστε ειλικρινείς.

Παιδιά, αν μάθουμε από τώρα να λέμε την αλήθεια, σ' όλη μας τη ζωή θα είμαστε ειλικρινείς. Τότε θα μας εμπιστεύονται οι άνθρωποι και θα έχουμε την ευλογία του Θεού. Από σήμερα, λοιπόν, παίρνουμε μια μεγάλη και σπουδαία απόφαση για όλη μας τη ζωή:

Με θάρρος και ταπείνωση να λέμε πάντοτε την αλήθεια!

Ο διάδρομος της συνείδησης

Μια δραστηριότητα που θα μπορούσαμε να κάνουμε είναι η εξής:

Χωρίζουμε τα παιδιά σε δύο ομάδες και τα βάζουμε να σταθούν ώστε η κάθε ομάδα να κοιτάει την άλλη και μεταξύ τους να σχηματίζεται ένας διάδρομος. Λέμε στη μία ομάδα ότι είναι οι "Σωστές Σκέψεις" ενώ η άλλη είναι οι "Λάθος Σκέψεις".

Θέτουμε στα παιδιά τον προβληματισμό: "Ο Πατέρας ψάχνει εκνευρισμένος κάποια σημαντικά χαρτιά και εσύ καταλαβαίνεις ότι είναι αυτά που έφτιαξες σαΐτες και έπαιξες με τον

αδερφό σου. Θα του το πεις;"

Κάθε παιδί θα περάσει από τον διάδρομο και καθώς θα περπατάει οι Σωστές σκέψεις θα του ψιθυρίζουν επιχειρήματα υπέρ της Αλήθειας, ενώ οι Λάθος Σκέψεις επιχειρήματα υπέρ του να πει ψέματα.

Στο τέλος αν θέλουμε μπορούμε να κάνουμε μια συζήτηση πάνω σε αυτά που ακούστηκαν.

Παιχνίδι σκυταλοδρομία με μανταλάκια

Θα χρειαστούμε μια σακούλα μανταλάκια διαφόρων χρωμάτων και ένα σκοινί.

Δένουμε το σκοινί και χωρίζουμε τα παιδιά σε ομάδες. Σε κάθε ομάδα αντιστοιχεί ένα χρώμα.

Τα παιδιά βρίσκονται στην αφετηρία και με το σφύριγμα της έναρξης τρέχουν στο μέρος που έχουμε αφήσει τη σακούλα, ψάχνουν να βρουν ένα μανταλάκι στο χρώμα της ομάδας τους και το κρεμάνε σε ένα συγκεκριμένο μέρος του σκοινιού.

Στη συνέχεια επιστρέφουν στην αφετηρία ώστε να φύγει το επόμενο παιδί κ.ο.κ.

Κερδίζει η ομάδα που κα κρεμάσει πρώτη όλα τα μανταλάκια της! Το παιχνίδι μπορεί να παιχτεί πολλές φορές (π.χ. έως ότου μία ομάδα συγκεντρώσει τρεις νίκες).